

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2291/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина Бујановац, чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Комуналац“ из Бујановца, чији је пуномоћник Радомир Ристић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 653/25 од 07.03.2025. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 653/25 од 07.03.2025. године у преиначујућем делу, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 653/25 од 07.03.2025. године, у преиначујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 91/24 од 18.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконит и супротан Посебном колективном уговору за јавна предузећа у комуналној делатности члан 2. Анекса I уговора о раду на неодређено време број .. од 12.03.2021. године, закључен између туженог и тужиоца 16.03.2021. године, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 139.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 653/25 од 07.03.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је поништен члан 2. Анекса I уговора о раду на неодређено време број .. од 12.03.2021. године закључен између тужиоца и туженог у делу који гласи: „Основна зарада на основу коефицијента 1,95 износи 45.962,00 динара“, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена, а жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова

парничног поступка исплати 138.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у преиначујућем делу, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), у вези члана 92 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), Врховни суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни потребе за новим тумачењем права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку. Образложење побијане пресуде за одлуку о усвајању тужбеног захтева, у складу је са постојећом судском праксом у примени материјалног права и то одредбе члана 171. и 172. Закона о раду, у вези чега постоји и уједначена судска пракса. У конкретном случају, тужиоцу оспореном одредбом анекса није правилно утврђен коефицијент за обрачун зараде, с обзиром да је коефицијент од 1,95 (који је признат тужиоцу анексом) предвиђен за послове КВ радника, а да је тужилац закључио уговор о раду за обављање послова контролора за које се захтева средња стручна спрема и посебна знања која тужилац и поседује и за које послове је предвиђен коефицијент у распону од 2,10 до 2,30. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.05.2021. године, ради поништаја одредбе анекса уговора о раду у погледу елемената за обрачун зараде (коефицијента).

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

На основу изнетог, а применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**